

Emajlirlec

GLASILO DELOVNE SKUPNOSTI EMO CELJE

LETO XXX. - ŠT. 19 - 15. OKTOBER 1980

Postavimo EMO na zdrave noge

Minuli petek nas je obiskala ekipa predstavnikov Skupščine občine Celje, družbeno-političnih organizacij in Ljubljanske banke. Pogovor je potekal o trenutni gospodarski situaciji v naši delovni organizaciji in o razvojni perspektivi.

Uvodno informacijo, predvsem s stališča trenutne gospodarske situacije in problemov, s katerimi se srečujemo, je podal glavni direktor tov. GAZVODA. Tako kot v drugih delovnih sredinah se tudi pri nas ukvarjamo s problematiko vezano na dobavo reprodukcijskih materialov, nenehnem večanju cen, izvozom in uvozom. Vsi ti zunanji vplivi neposredno ogrožajo izvrševanje zastavljenih planskih ciljev, doseganje predvidenih rezultatov in nenazadnje grozijo, da bodo nekatere temeljne organizacije zaključile devetmesečno obdobje ali celo letošnje leto z izgubo.

Mi smo sicer — pravi tov. GAZVODA — planirali za letošnje leto povečanje cen repromaterialov za 20%. Toda kljub tako pesimističnim predvidevanjem so se cene repromaterialov povečale za dosti več kot 20%, kar v našem konkretnem primeru pomeni nekaj starih milijard. To pa tudi pomeni, da bomo morali ustvariti toliko več, v kolikor želimo doseči planirani ostanek dohodka. Čeprav smo eden od največjih celjskih izvoznikov, se nenehno srečujemo s problemi na področju uvoza, kar neposredno ogroža našo lastno proizvodnjo.

Pomanjkanje obratnih sredstev nas nenehno sili v zmanjševanje zalog repromateriala. Te zaloge smo z reducirali na nujni minimum, ki še zagotavlja normalno oskrbo proizvodnje. Zadovoljni smo, da se ne srečujemo s problemi na področju zalog končnih izdelkov, ker le-te kar sproti prodamo.

Prisotne goste je predvsem zanimalo, kaj načrtujemo na področju prestrukturiranja proizvodnje in kako daleč smo pri realizaciji razvojne sanacije. Predsednik skupščine občine tov. MAROLT je opozoril, da se teh vprašanj resno lotimo, da je nujno opredeliti prioriteten vrstni red sanacije posameznih

TOZD in da bomo pri teh prizadevanjih imeli podporo vseh dejavnikov v občini.

Izvajanje pomočnika glavnega direktorja tov. GRDINE potrjuje, da še vedno vztrajamo na programu razvojne sanacije, ki smo ga sprejeli pred dvema leti. To pa pomeni,

bo odpravila sedaj prisotne probleme, olajšala delo proizvodnim delavcem in odpravila nenehno prisotno nevarnost po globljih krizah v delovni organizaciji.

V zadnjem času smo veliko diskutirali o usodi TOZD ODPRESKI in AV-TOKOLESA. Bila so tudi

Skoraj podobna diskusija je vodena okrog perspektivnih možnosti programov TOZD TOBI. Očitno je, da so že prvi posegi v redukcijo teh programov dali svoje pozitivne rezultate. Orientacija na program etažnih peči, klimatizacije in trajnožarnih peči in opuščanje nekaterih proizvodov so že dali svoje pozitivne rezultate. Razveseljivo je, da so omenjeni izdelki TOZD TOBI zelo

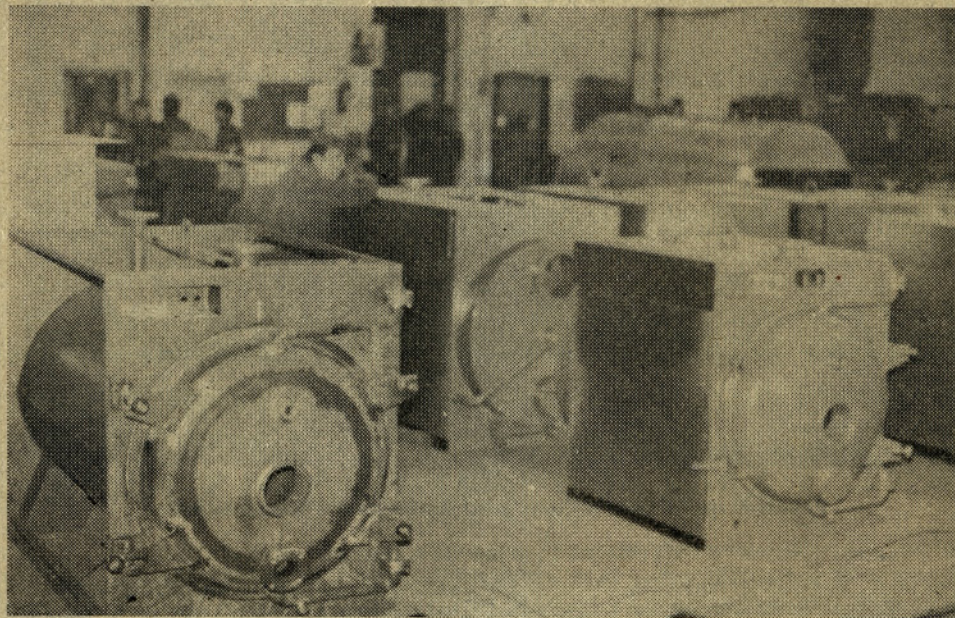
proizvodnjo frit, še posebej zato, ker ne gre le za proizvodnjo emajlov, ampak tudi za izdelke za potrebe keramične industrije in drugih oblik površinske zaščite. Interes in pripravljenost tujih partnerjev po sovlaganju v to investicijo daje neprimerno večje možnosti za uresničevanje zastavljenih nalog. Investicija v frite rešuje tudi dokončno sanacijo na področju ekologije.

Ob vseh razmišljanjih kako razvojno sanirati posamezne TOZD se navezuje vprašanje o razvojni sanaciji naše orodjarne. Prvotni koncept o razvoju in izgradnji orodjarne, ki bi pokrivala potrebe celotne republike in potrebe drugih proizvajalcev, se je le delno spremenil. Razlog za to spremembo je v možnostih, ki jih ima delovna organizacija in pripravljenosti širše družbene skupnosti, da takšen program tudi podpre. Zato je naša orientacija nekoliko drugačna od prvotnih zasnov in je preusmerjena predvsem v nabavo novih strojev in novih kadrov. Ta orientacija je tudi izvedljiva, ker se bodo sprostile nekatere kapacitete, pogojene z vlaganji v TOZD KOTLI in TOZD POSODA.

Petkov razgovor je ponovno in dokončno potrdil, da je orientacija v razvojni sanaciji širše družbeno sprejemljiva in da je takšna orientacija realna osnova za dokončno tudi razvojno sanacijo delovne organizacije. To pa tudi pomeni, da se moramo razbremeniti razmišljanj o vlaganjih v zidove in da je za nas le uresničljiva preorientacija v redukcijo programov, investicije v novo tehnologijo in znanje.

Takšna opredelitev narekuje mobilizacijo celotnega kolektiva, vključevanje širše družbene skupnosti v reševanje naših internih problemov, kar bo imelo za posledico, da bomo postavili našo delovno organizacijo na trdne noge in se prenehali ukvarjati z razmišljanji o eventualnih izgubah ali pa o lastni usodi.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Pogled v izdelovalnico kotlov

da razvojna sanacija naše največje TOZD, in sicer TOZD POSODA ima prednost pred vsemi drugimi programi. Razvojna sanacija omenjene TOZD ni le nuja, glede na zastarelost tehnologije, ki zahteva neprimerno več živega dela, kot ga koristijo drugi proizvajalci posode. Proizvodni program posode je čedalje bolj tržno in dohodkovno zanimiv in nenazadnje, v tej proizvodnji je precej notranjih rezerv. Z uvajanjem nove tehnologije bomo predvsem zmanjšali število delavcev, povečali obseg proizvodnje in približno eno polovico proizvodnje posode plasirali na svetovno tržišče. Razvojna sanacija posode in uvajanje nove tehnologije

prisotna mnenja, da je le najboljša rešitev ustaviti proizvodnjo te TOZD. To pa še posebej zato, ker se s svojimi izdelki pojavlja kot kooperant drugih proizvajalcev. Nekoliko bolj poglobljena ocena o perspektivi proizvodnih programov te TOZD je le pripeljala do ugotovitev, da so ti programi dohodkovno zanimivi in da bomo z manjšimi investicijskimi posegi dolgoročno zagotovili perspektivo te TOZD. Iz razgovorov s predstavniki delovnih organizacij za katere TOZD ODPRESKI dela, je razvidno, da so le-ti zainteresirani za nadaljnjo usodo tovrstne proizvodnje in so izkazali pripravljenost za sovlaganja (TAM).

iskani, ne samo na domačem tržišču, temveč tudi na zunanjem in se predvideva, da bo približno 25% celotne proizvodnje namenjeno za izvoz. Reševanje problematike TOZD TOBI in večji investicijski posegi so možni in izvedljivi ne samo s prizadevanji delovne organizacije, ampak tudi s prizadevanji ustreznih dejavnikov občine Maribor, na katere območju se ta TOZD nahaja.

V zadnjem času se stopnjuje interes po fritah, in sicer ne samo na domačem tržišču. Obstoječe kapacitete in tehnologija ne dajejo možnosti po povečanju obsega proizvodnje in pokrivanju potreb tržišča. Ta dejstva narekujejo razmišljanja o vlaganjih v

PISALI SO O NAS:

LESNINA ZDRUŽUJE DELO IN SREDSTVA Z EMO CELJE

Domača tehnologija zmanjšuje uvožno odvisnost

Ob podpisu samoupravnega sporazuma med DO Lesnino Ljubljana in DO EMO Celje morda marsikomu ni bilo razumljivo, da samoupravno združujeta delo in sredstva dve veliki delovni organizaciji, ki imata na videz kaj malo skupnega: proizvodno in trgovsko podjetje z lesom, lesnimi izdelki in pohištvo LESNINA Ljubljana in EMO, kovinarski gigant iz Celje.

Vsi tisti, ki strukturo Lesnine bolje poznajo, so pomislili na TOZD Zunanja trgovina, kjer že prek 10 let posluje zastopniški sektor, ki se v zadnjih letih uspešno poslovno povezuje z jugoslovansko strojno in elektroindustrijo, na katero prenaša tujo tehnologijo in tako oblikuje proizvodno prodajne celote. Za boljšo predstavitev primera EMO je potrebno poseči nekaj let nazaj.

Leta 1973 s svojo energetske krizo in nenadno podražitvijo nafte, ki v rokah Arabcev postane tudi ekonomsko orožje, je prineslo povečano iskanje drugih energetskih virov.

Lesna industrija že od zdavnaj pozna lesne odpadke in žaganje kot poceni in prvovrstno gorivo. Naprave za zgorevanje odpadkov pa so v večini zelo zastarele. Investicije v energetske objekte za zgorevanje odpadkov se močno povečajo, izračuni pa kažejo rentabilnost takih naprav. Na jugoslovanskem trgu se je pojavila vrsta proizvajalcev in prodajalcev take opreme, predvsem iz uvoza. Tudi energetske oddele v sektorju zastopstev se je z zastopniško pogodbo prek generalnega zastopnika Kovinotehna Celje povezal z eno največjih zahodnonemških podjetij Buderus Omnical in vrstili so se projekti energetskih postrojenj za zgorevanje lesnih in drugih odpadkov: LIKO Verd, Sopot Radeče, Sinoles Stična, LIKO Borovnica, Mizarstvo Ljutomer, SIMPO Vranje, Šip Niš, Crvena zvezda Zemun, Makiš Beograd, V. Jakič Pevlja itd. Seveda pa je bila vsa ta oprema uvožena.

Povečanje cene nafte, ki je na eni strani sprožilo tako velik interes in omogočilo veliko prodajo opisane energetske opreme, pa je istočasno hromilo uvožno sposobnost jugoslovanskega gospodarstva.

Temeljita presoja jugoslovanske situacije pri firmi Buderus-Omnical je po-

vzročila prestop od zastopnika Kovinotehne »prek ceste« k proizvajalcu EMO Celje. Tu so že leta proizvajali kotle in ostalo opremo, le s tehnologijo zgorevanja lesnih odpadkov se še niso srečali. Z dolgoročno kooperacijsko pogodbo sta se povezali dve tehnolo-

logiji, Lesnina pa s svojim prodajnim servisom in poslovno povezanostjo z večino jugoslovanske lesne industrije še naprej ostaja ekskluzivni prodajalec opreme za zgorevanje lesnih odpadkov.

Novi kotli Emo-Omnical gredo dobro v prodajo, saj se investitor z dinarskim nakupom izogne zapletenim uvoznim postopkom.

Povzemamo tudi največje investicijske projekte,

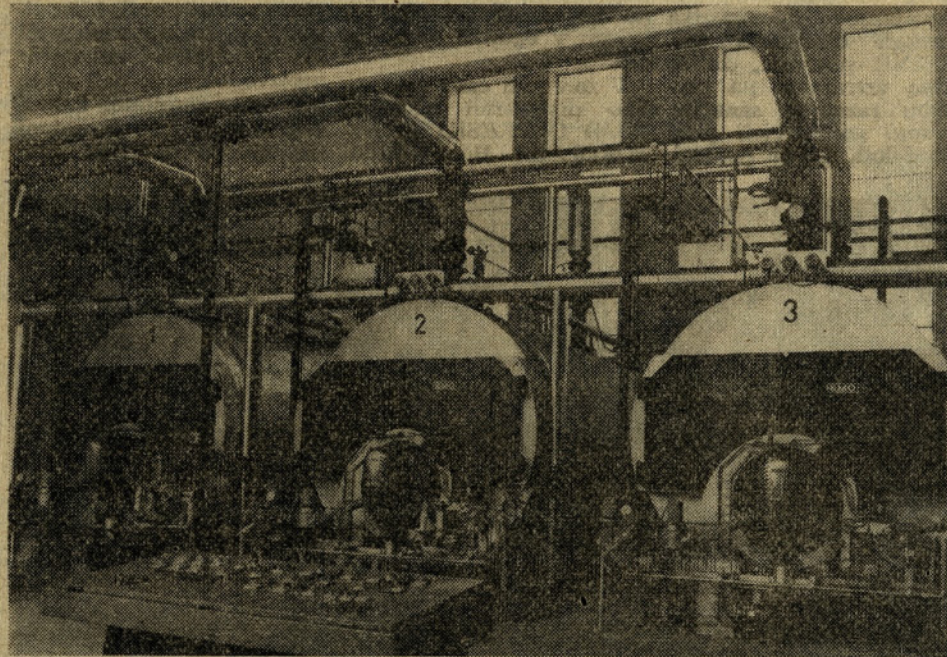
kjer izdabavimo in zmontiramo več sto ton opreme hkrati. Nastajajo lepi energetske objekti z oznako Emo-Omnical: Mizar Volčja Draga, Jasen Kraljevo, Polet Duda Resa, Kli Logatec, Zlit Tržič, Alpes Zelezniki itd. Vedno bolj pa se podaljšujejo dobavni roki, saj je TOZD KOTLI v DO EMO mnogo premajhna za velika naročila, pa tudi oprema ni prilagojena tako zahtevni tehnologiji. Emo se še vedno poslužuje uvoza posameznih kompliciranih elementov od pogodbenega partnerja Buderus-Omnical, kar tudi močno podraži opremo.

V tehnično razvojnem sektorju pri EMO TOZD KOTLI pa inženirji in tehniki že popolnoma obvladajo zapleteno tehnologijo.

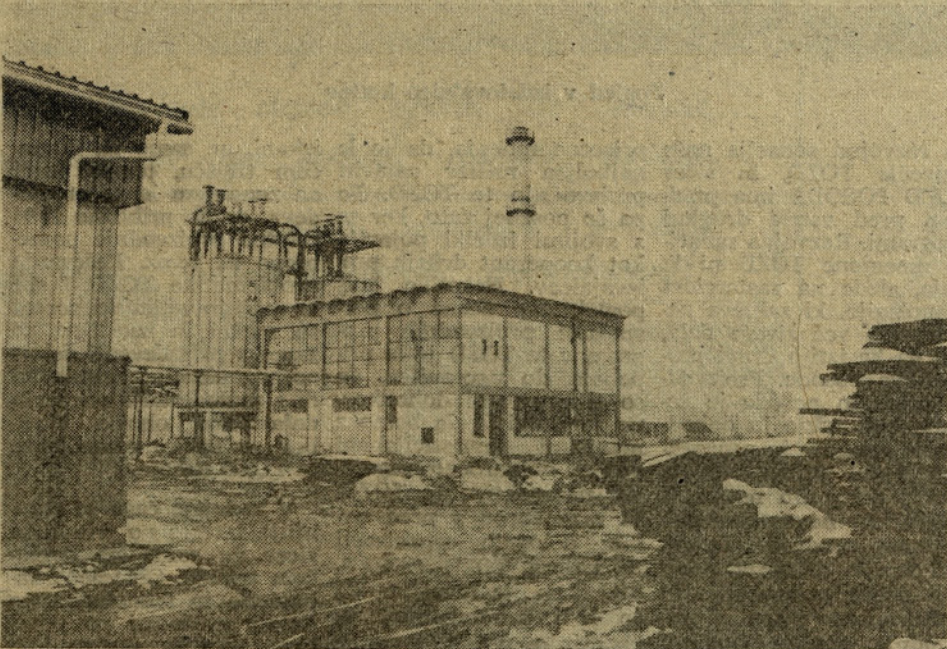
Da je Emo Celje uspešno zgradila svojo poslovna leta, je nemalo pripomogla njihova mala TOZD KOTLI. Zato se pri EMO odločajo: GRADILI BOMO.

Ob tem tudi nam lesninskim komercialistom, pa vendar po srcu še vedno tehnikom, zasijejo oči. Nova tovarna pomeni povečano proizvodnjo — dvakrat, trikrat, morda tudi štirikrat, hkrati pa pomeni, da bomo lahko prevzemali tudi največje in najtežje projekte in se pri tem popolnoma osvobodili čedalje težjega uvoza.

Ljubo Drnovšek
iz glasila
delovne organizacije
Lesnina

Posnetek prikazuje industrijsko kotlarnico v Iskri Kranj

Toplarna SPIN VALIS v Slavonki Požeži, ki oskrbuje celo mesto

(Nadaljevanje s 1. strani)

Očitno je, da je za ta premik potrebna pripravljenost vseh za to poklicnih dejavnikov in očitno je, da je to edina rešitev in edina pot za dokončno sanacijo razmer v delovni organizaciji.

Na razgovoru so sprejete nekatere pomembne odločitve. Zagotovljena je pomoč pri investiciji v TOZD POSODA, pri reševanju problematike, vezane na obratna sredstva, izvršni svet pa bo organiziral razgovor z izvršnim svetom Maribor o skupnem reševanju problematike TOZD TOBI.

Stabilizacija ni samo politično geslo

V letu stabilizacije je tudi srednjeročno planiranje razvoja za obdobje 1981—1985 usmerjeno predvsem stabilizacijsko. Eden prvih in najučinkovitejših stabilizacijskih ukrepov je bil ob 30-odstotni inflaciji prav tolikšna devalvacija dinarja. Kažejo se že prvi uspehi v zmanjšanju osebne, skupne, splošne porabe, večjem izvozu itd.

Če hočemo ustvariti stabilnejše gospodarstvo, moramo najprej poznati vzroke, ki so pripeljali do stabilizacijskih ukrepov. Ti vzroki vsekakor niso nastali v zadnjem polletju. V preteklosti smo imeli v Jugoslaviji 6—8-odstotno gospodarsko rast in bili s tem v vrhu držav, ki imajo tako hiter gospodarski razvoj. Vendar smo ob enem dvigovali standard ter investicijsko potrebnost prek tistega, kar smo ustvarjali. V Sloveniji smo v zadnjem času vlagali v investicije skoraj 40 odstotkov ustvarjenega narodnega dohodka, kar je močno vplivalo na nestabilnost gospodarstva. Poleg tega smo namesto v ključne panoge precej investicij usmerili v tako imenovane neproduktivne namene, predvsem v skladišča, upravne zgradbe ipd. Vzrok za naše gospodarsko stanje je tudi v neprimerni strukturi gospodarstva. Precej delovnih organizacij je vezano na uvoz, malo pa jih je sposobno izvažati. Seveda vpliva na naše gospodarstvo tudi mednarodni gospodarski položaj. Na primer dražitev nafte nas je zelo prizadela, saj porabimo za uvoz te prepotrebne surovine že tri četrtnine deviz. Velik problem v našem gospodarstvu predstavljajo delovne organizacije, ki dobavljajo repromaterial iz uvoza, proizvajajo pa predvsem za domače tržišče. Zato morajo biti stabilizacijska prizadevanja naravnana tako, da bomo dovoljevali uvoz le tistim delovnim organizacijam, ki protežni del svojih izdelkov izvažajo. V Sloveniji pokrivamo približno 64 odstotkov uvoza z izvozom. Na zahodnoevropskih tržiščih pa bi morali 84 odstotkov uvoza pokriti z izvozom.

Vseh stvari se ne moremo lotiti hkrati. Dohodek, ki ga ustvarja Slovenija, je na videz še kar velik, toda če upoštevamo, da nas je milijon osemsto tisoč prebivalcev, delavcev pa nekaj čez sedemsto tisoč, imamo omejena sredstva. Pomembno je, kako se naši delovni kolektivi odločajo o delitvi dohodka

in čistega dohodka. S politično akcijo zveze komunistov in sindikata smo povečali osebne dohodke za okoli 20 odstotkov, kar je še v okvirih dogovorjene politike. Če bomo vztrajali na dogovorjenih razmerjih pri razporejanju dohodka, bomo dosegli povečanje sredstev za razširjeno reprodukcijo, s tem dosegli hitrejši gospodarski razvoj in na tej podlagi tudi povečanje dohodka. Zato je potrebno strokovno oceniti tiste delovne organizacije, ki nimajo prave perspektive in ki potrebujejo veliko delovne sile. Ne moremo se več usmerjati le na nekaj proizvodov, ki jih lahko v določenem trenutku izvozimo in še to pod pogojem, da jih nehamo prodajati na domačem tržišču. S tem ustvarjamo na domačem trgu praznino, ki je povod tako imenovani potrošniški mrzlici.

Pogosto govorimo tudi o tem, da je treba zmanjšati administracijo in skrajšati administrativne postopke. To pomeni hkrati racionalizacijo poslovanja. Organi-

lizirati se moramo tako, da bodo na primer občani opravili vse zahteve pri »enem okenčku«. Potem pa je stvar občinske uprave, da pridobi razna dovoljenja, reši vloge ipd., da bi občani pri istem »okenčku« dobili tudi odgovor na svojo vlogo, ne pa da se zadeve birokratsko zavlačujejo... Precej se nam je povečal administrativni aparat v samoupravnih interesnih skupnostih, hkrati pa se ni nič zmanjšal v državni upravi. Vzroki za takšno stanje so precej jasni. Z neprimernim nagrajevanjem po delu smo omogočili tistemu, ki gre v pisarno, avtomatsko lažje delo in boljši osebni dohodek. Ločiti je treba sicer kreativne strokovne delavce in specialiste, ki prispevajo k povečanju produktivnosti in dohodka od tistih, ki ne prispevajo.

V stabilizacijskem obdobju moramo imeti pred očmi dejstvo, da brez povečanja produktivnosti in dohodka ne moremo ustvariti večjih sredstev za vse oblike porabe. Mislim, da se delovni ljudje zavedajo neproduktivnosti stabilizacije. So pa proti tistim nesmotrnim ukrepom, ki se v politiki stabilizacije občasno pojavljajo. Delovni ljudje težko razumejo posamezne ne

učinkovite administrativne ukrepe, ki so še vedno prisotni. Se vedno obstaja razlika med nekaterimi načeli, ki so zapisana v ustavi in zakonu o združenem delu in dejanskimi družbenimi odnosi. Na nekaterih področjih delavec še nima pomembnega vpliva, čeprav mu ta pravica pripada. Nekateri problemi še vedno niso sistemsko rešeni. Recimo vprašanje politike cen; zakone že imamo, praksa pa je še vedno stara. Nadalje področje bančnega sistema; delavci morajo imeti pravico odločanja o ustvarjeni presežni vrednosti, ki je spravljena v banki, v resnici pa so še vedno odmaknjeni od tega. Skratka prisotni so problemi v družbenoekonomskem sistemu, ki so neposredno povezani s stabilizacijskimi prizadevanji.

Pomembno je, da ne ločujemo in tudi ne moremo ločiti boja za utrjevanje družbenoekonomskega položaja delavca, da odloča o pogojih in rezultatih svojega dela od naporov, ki jih usmerjamo v stabilizacijo gospodarstva. To je medsebojno povezano. Pri tem pa se morajo angažirati tako zveza komunistov, zveza sindikatov, mladinska organizacija itd.

Janko Koštomaj

MLADI KRITIČNO O SEBI

V četrtek, dne 25. 9. 1980 je bil v naši delovni organizaciji delovni posvet predsednikov OO ZSMS, članov koordinacijskega sveta ZSMS EMO in predstavnikov OK ZSMS Celje. Med drugim se je posveta udeležil tudi sekretar OK ZSMS Celje tov. Albert LEBIČ.

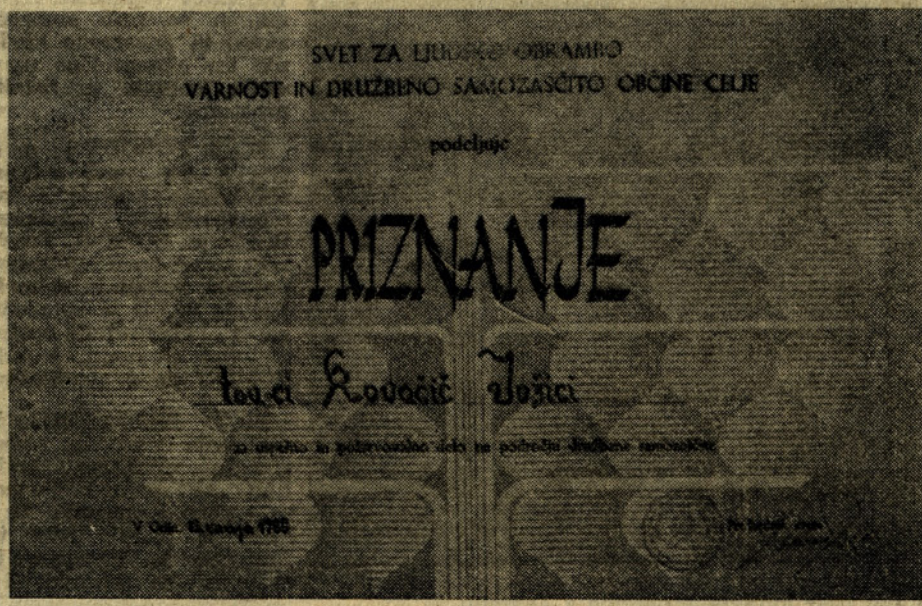
Mladi so kritično ocenili svoje delo oziroma delo OO ZSMS v svojih sredinah. Ugotovili so, da je situacija sicer od sredine do sredine različna, vendar pa so ugotovili, da še vedno ostajajo OO ZSMS, ki se ukvarjajo zgolj s športom in krasitvijo dvoran pred prazniki, medtem ko je v zavest še premalo prodrla dejstvo, da so problemi mladih, problemi celotne družbe, katere enakovredni del je tudi mladina. Zanimiva je ugotovitev, da je takšna miselnost prisotna predvsem v sredinah, kjer ni čutiti dovolj delovanja ostalih družbenopolitičnih organizacij. Pri tej formalni zastopnosti pa je vidno, da je aktivnost mladih v delegatskem sistemu in njihova vloga večja in vidnejša v tistih sredinah, kjer delujejo idejno in akcijsko močne OO ZSMS. Osnovne organizacije ZSMS vse premalo spremljajo delo svojih delegatov v delegacijah za samoupravne interesne skupnosti, za zbere občinske skupščine, za samoupravne organe. Vse preredko imajo na svojih sejah takšen dnevni red, kot je na sejah organov samoupravljanja oz. delegacij in vse preveč mladi delegati dvigujejo roke in sprejemajo odločitve brez predhodne razprave v bazi, v osnovnih organizacijah.

Mladi so spregovorili tudi o kadrovske politiki, kakor tudi o idejno-političnem delu mladih v OO ZSMS. Predvsem so tu ocenili vključenost mladih komunistov, članov ZSMS v delu osnovnih organizacij ZSMS. Stanje na tem področju ni zadovoljivo, saj le del mladih komunistov aktivno deluje v OO ZSMS. Zaradi tega pa bo potrebno verjetno v prihodnje vzpostaviti aktiv mladih komunistov.

Na koncu so se v razpravi dotaknili tudi materialov za volilno programsko konferenco OK ZSMS Celje ter si zadali nekaj nalog, ki jih bo potrebno v prihodnjem obdobju čim hitreje in učinkoviteje

PRIZNANJE VSEM

Svet za ljudsko obrambo in varnost in družbeno samozaščito občine Celje je podelil priznanje našemu delu na tem polju. Priznanje je v imenu vseh v našem kolektivu dobila Jožica Kovačič v imenu delovne organizacije. Zato vsem še enkrat vse naše čestitke. Uredništvo Emajlirca

Novi poslovni uspehi v Zagrebu

V času od 12. do 21. septembra 1980 je bil Zagreb organizator 51. tradicionalnega, mednarodnega, jesenskega velesejma, ki predstavlja hkrati tudi največjo sejmsko prireditev »Zagrebskega velesejma«.

Po svojem osnovnem programu je to splošen sejem blagovnih vzorcev, na katerem vedno nastopa več kot 50 držav Evrope, Azije, Severne in Južne Amerike, Afrike, Avstralije, najpomembnejših ekonomskih partnerjev Jugoslavije.

Na tej sejmski prireditvi se redno zbirajo proizvajalci iz vseh ekonomskih grupacij Vzhoda in Zahoda, tako, da se tukaj sklepajo posli med članicami SEV ter EGS in drugih grupacij.

Jesenski, mednarodni, zagrebški velesejem je znano tržišče in afirmirani center blagovne izmenjave z državami v razvoju Afrike, Azije in Latinske Amerike. Vsako leto več kot 30 dežel iz teh kontinentov

nudi svoje proizvode in navezuje stike na jesenskem velesejmu z evropskimi tržišči.

Stalni in pomembni komercialni rezultati uvrščajo to prireditev v eno od najpomembnejših središč jugoslovanskega blagovnega prometa na notranjem tržišču, obenem pa je to tudi izvozno-uvozno sejmsko središče jugoslovanskega gospodarstva.

Sejem je prireditev vseh jugoslovanskih proizvajalcev, ki izvažajo in so letos zasedli 60 %, 288.000 kvadratnih metrov razstavnega prostora.

Letošnje sejmske prireditve se je udeležilo 1.598 domačih in 1.780 tujih razstavljalcev iz 58 držav,

med njimi 32 držav v razvoju.

Posebno pozornost je vzbudil z nekaj razstavljalci ponoven nastop LR Albanije, po nekaj letih neudeleževanja na osrednji sejmski prireditvi v Jugoslaviji.

Kljub očitnemu zmanjšanju uvoza je bila zastopanost gospodarskih organizacij iz tujine letos ravno tolikšna kot lani.

Predvsem pomembno je, da je sejmska organizacija v sodelovanju z republiški in pokrajinskimi zbornicama uspela združiti praktično vse dejavnosti, ki se ukvarjajo z izvozom.

Naša delovna organizacija se je predstavila v hali

6, kjer je na 414 m² velikem razstavnem prostoru prikazala proizvodni program TOZD. Poseben podarek je bil dan novim izdelkom. TOZD TOBI se je predstavila z novo sodobno oblikovano pečjo na trda goriva »TOBI 4«, ki je dimenzijsko prilagojena za vgradnjo kot kuhinjski element. Opremljena je z dvema rešetkama, zgornjo in spodnjo. Spodnja je na-

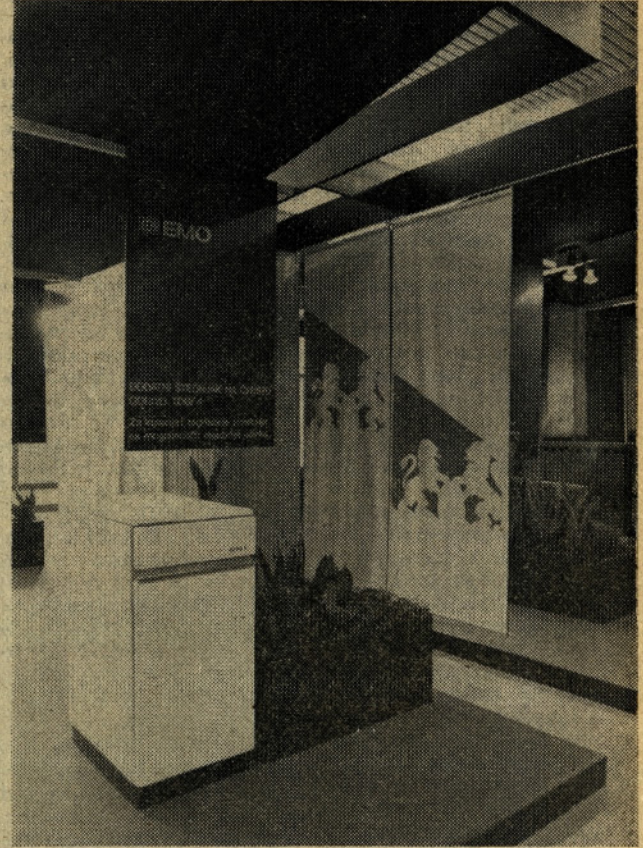
Kotel EMO APK-80 predstavlja specialni kotel za kurjenje z vsemi vrstami plina (mestni, zemeljski, tekoči plin).

TOZD ODPRESKOV IN AVTOKOLES je predstavil proizvodnjo oz. nove tipe avtokoles dimenzij 4,5 x 16", 5,5 x 16", 6,00 x 15" in 7,5 x 20".

Poleg omenjenih novosti pa so vse TOZD razstav-

Najlepši detalj izlozbe naše kuhinjske opreme v Zagrebu

Dodatni štedilnik v lepem okolju razstavnega prostora

menjena za zimsko ogrevanje in kuhanje, zgornja pa za letno kurjenje in kuhanje. Dimni priključki so nameščeni na levi, desni in zadnji strani, kar omogoča poljubno vgrajevanje oz. vključitev v prostor. Avtomatika na peči omogoča varno in enostavno kurjenje ter ekonomično ogrevanje kuhinje in ostalih prostorov.

TOZD POSODA je predstavila dve novi skupini oblikovane posode s komercialnimi oznakami BLED in BOHINJ. Posebnost so na novo oblikovani pokrovi, ročaji in dekorji. Posoda BLED je opremljena z bakelitnimi prijemalnimi elementi, posoda BOHINJ pa s steatitnimi.

TOZD RADIATORJI je razstavila nov tip atmosfersko plinskega kotla EMO APK-80 z bojlerjem za etažno ogrevanje. Moč kotla je 10.000, 15.000 in 20.000 kcal/h. Vgrajena je ekspanzijska posoda, črpalka in mešalni ventil.

ljale še izdelke iz svojih standardnih že uveljavljenih proizvodnih programov.

DELOVNA AKCIJA OO ZSMS TOZD RADIATORJEV

Mladinci iz OO ZSMS TOZD RADIATORJEV so na prosto soboto 27. septembra 1980 izvedli prostovoljno delovno akcijo. V obratu emoterm radiatorjev se je enajst mladincev lotilo popravila emoterm radiatorjev. Varili so ploščice in preizkušali baterije.

Tako so tudi mladi, čeprav žal ne vsi, nekoliko pripomogli k izboljšanju poslovnega oziroma delovnega rezultata TOZD.

Aktivnost RO sindikata kovinarjev

Republiški odbor sindikata proizvodnje in predelave kovin Slovenije je na svoji seji 22. 9. 1980 razpravljal o gospodarskih gibanjih in aktivnostih Zveze sindikatov Slovenije pri uresničevanju gospodarske stabilizacije.

Uresničevanje nalog, ki jih narekuje politika ekonomskih stabilizacij, je v središču samoupravne in politične aktivnosti delavcev v združenem delu. Takšna je politična ocena, ki jo je posredovala večina občinskih odborov sindikata proizvodnje in predelave kovin.

Razprave o polletnih rezultatih poslovanja so v sedanjih zaostrenih pogojih gospodarjenja, pripravljene kvalitetneje kot predhodna obdobja, ko je bila tovrstna aktivnost usmerjena le v načelne razprave, brez konkretnih pobud in

pravočasnih ukrepanj. Politična ocena kaže, da so razprave o zaključnih računih presegle okvir dosežanj vse preveč formalnih razprav o podatkih gospodarjenja in da je bila osrednja pozornost hkrati usmerjena k razpravam o pomembnih nalogah gospodarskega in političnega rezultata. Delavci so razprave o gospodarjenju veliko bolj povezovali tudi z ocenami uresničevanja samoupravnih družbenoekonomskih odnosov znotraj OZD.

Na osnovi tega lahko sklepamo, da so bile razprave o gospodarjenju za

prvo polletje 1980 dokaj realne in usklajene s cilji ekonomskega in družbenega razvoja.

Enotna ocena je, da so rezultati gospodarjenja za prvo polletje v primerjavi z istim obdobjem lani dokaj ugodni in spodbudni, vendar kljub doseženim pozitivnim premikom posamezne občine odstopajo od te ocene, kar je pogojeno z relativno visokimi izgubami, ki obstajajo zlasti v elektrogosposodarstvu in strojni industriji oziroma dejavnostih, ki so širšega slovenskega in jugoslovanskega pomena. Zaskrbljujoča je ugotovitev, da se je glede na lansko obdobje zmanjšal fizični obseg proizvodnje ravno v dejavnostih, ki so nosilke gospodarskega razvoja v občini ali celo v republiki.

Pojavlja se tudi vse večje število OZD, v katerih se zmanjšujejo zaloge nekaterih surovin in repromaterialov, kar ob nerednih dobavah iz domačih in tujih virov resno ogroža načrtovani obseg proizvodnje in povzroča nižjo izkoriščenost kapacitet. Ti pojavi so posledica zaostrenih odnosov v plačilni bilanci, vedno bolj pa tudi izsiljevanje cen prek samoupravnih sporazumov.

Problem preskrbe s surovinami in repromateriali po ocenah medobčinskih svetov ZS narašča že v kritično stanje, ki se ponekod niti ne kaže v pomanjkanju deviznih sredstev, ampak v zaprtosti uvoza, vse pogostejših zahtev za plačevanje surovin iz domačih virov z deviznimi sredstvi ter prekomerne rasti cen surovinam.

V razpravi so delegati resno opozarjali na resnost položaja, v katerem se trenutno nahaja vsa kovinsko-predelovalna industrija.

Predvidevanja so, da bodo rezultati poslovanja od 1 do 9 bistveno drugačni od polletnih, zato je še kako pomembna aktivnost na vseh nivojih, da se smernice gospodarskega plana za leto 1980 realizirajo in da dosežemo cilje gospodarske in ekonomske stabilizacije.

Slavko Adamič

PRIČELI SMO Z GRADNJO V ŠENTJURJU

Za uvod seznanjamo člane delovne organizacije EMO Celje o zčetku gradnje Tovarne energetske opreme v Šentjurju. Odgovorni so nam za eno od prihodnjih števil Emajlirca obljubili daljši sestavek. Do takrat pa objavljamo le posnetke začetnih del na tem gradbišču.

EMO VABI K SODELOVANJU

Še eno novost smo uvedli pri nas. Verjetno prvi v celjski regiji. Na lični reklamni tabli pred vhodom v naše tovarniško področje smo na vidnem mestu objavili poziv k sodelovanju. Vsak občan Celja lahko že tako takoj ob pristopu k naši delovni organizaciji vidi kakšne profile sodelavcev potrebujemo. Poteza, ki bi jo lahko posnemali tudi ostali v Celju. Zato vsa pohvala pobudniku za to potezo.

EMO VABI K SODELOVANJU

DIP. ING. STROJNISTVA	DIP. ING. KEMIJE
OBLIKOVALCE	ING. KEMIJE
STROJNE KLJUČAVNICARJE	VOZNIKE VILICARJEV
	ZERJAVOVODJE
	VARILCE
ZIDARJE	VLAGAČE NA STISKALNICAH
	NK DELAVCE

INFORMACIJE NA ODD. KADROVSKE OPERATIVE EMO CELJE, soba št. 12

KLUB ZA PODVODNO DEJAVNOST LT EMO CELJE

Zmaga v Nerezinah

Nov uspeh naših tekmovalcev na štajerskem prvenstvu

Kot vsako leto je bilo tudi letos organizirano prvenstvo Štajerske v podvodnem ribolovu, na katerem so sodelovali tekmovalci kluba za podvodno dejavnost EMO Celje, društvo za podvodno dejavnost Trbovlje in Maribor. Izven konkurence pa so sodelovali še domačini, tekmovalci društva SRD »Skarpine« iz Nerezin na otoku Lošinj.

Samo tekmovalstvo je bilo memorialno, po lansko leto tragično preminulem potapljaču Jožetu Strupehu.

Celotno tekmovalstvo in organizacijski odbor so sestavljali Leopold Odlazek iz Trbovelj, Milan Motičević iz Maribora in Albin Lesjak ter Božo Krajncević iz Nerezin.

Poleg tekmovalstva je bilo naše gostovanje v Nerezinah še pomembno v tem, da so se tu zbrali vsi potapljači Štajerske in domačini. Zlasti srečanje s predstavniki SRD Skarpin

ko Planinc, Stefan Koprivc, Bogdan Mirnik, Franc Krajnc, Jure Belužič, Tone Kožar, Mišo Madronič in Vladimir Maganja. Iz Trbovelj je nastopilo osem tekmovalcev, iz Maribora pet in trojka iz Nerezin.

Za zaščito in premeščanje je bilo na razpolago pet motornih čolnov, med njimi tudi eden iz Celja. Dežurni zdravnik je bil na tovorni ladji, na kateri je bilo prostora za 50 ljudi.

S tekmovalstvom smo pričeli v soboto ob 10,40 in je trajalo štiri ure. Za obilno

(Maribor) 4.100, Tone Krebs 3.740, Marjan Veber 3.420, Adi Vidovič 3.110, Drago Klepec 2.410 (vsi EMO Celje), Janez Hernavs (TRB) 2.160, Tone Kožar 2.070, Vladimir Maganja 2.050, Emil Gregorič 1.750, Franc Krajnc (vsi EMO) 1.480. Ostali naši predstavniki so osvojili še naslednja mesta: 16. Mišo Madronič 610, Jure Belužič je bil sedemnajsti s 570 točkami. Ostali tekmovalci niso dosegli zadostnega števila točk.

Izven konkurence je najboljši rezultat dosegel domačin Branimir Gulam s

Ekipa našega društva za podvodno dejavnost LT EMO Celje pred tekmovalstvom

iz Nerezin je bilo koristno, kajti obe društvi sta pobrateni. Dan pred tekmovalstvom in dan po tekmovalstvu so naši člani izkoristili za stažne potope in tečajne vaje. Samo tekmovalstvo pa je bilo v petek, 19. septembra ob 19. uri, ko se je sestalo vodstvo tekmovalstva in so se verificirali vsi tekmovalci. Vsak tekmovalec je moral imeti obvezno opremo in člansko izkaznico, veljaven zdravniški pregled ter podpisano izjavo o sposobnosti in odgovornosti.

Samo tekmovalstvo je bilo v dvojicah. Na razpolago so imeli vsi tekmovalci dve področji tekmovalstva. In to od Punte Križa in rta Damjan dalje ter področje otoka Unije. Vsi so se enotno odločili, da bodo tokrat lovili na področju otoka Unije. Ta teren se razteza sorazmerno plitvo daleč v morje. Globina je bila omejena na 12 metrov.

Nastopilo je 33 tekmovalcev. Iz našega kluba so nastopili: Drago Klepec, Tone Krebs, Adi Vidovič, Adi Krajnc, Milan Kolšek, Marjan Veber, Emil Gregorič, Tone Zupanc, Bran-

»marendo« tekmovalcem in organizatorjem med lovom in vračanjem nazaj v bazo je izvrstno poskrbel Maks Lebič iz našega kluba. V Nerezine smo se vrnili ob 18. uri. Tehtanje ulova je bilo pred restavracijo Televrin, kjer je bila tudi slovesna razglasitev najboljših tekmovalcev in podelitev pokalov, plaket in priznanj za najboljše tekmovalce. Vse tekmovalstvo pa je s fotoaparatom posnel naš član Valentin David.

Po tehtanju so vse ulovljene ribe očistili in predali kuharjem hotela Televrin, ki so pripravili pravo »riblju feštu«, ki je v prijetnem srečanju potapljačev trajala vse do novega dne. Veljavnih rib je bilo 31 kilogramov, neveljavnih pa 9 kilogramov. Bilo pa je vsega dovolj za 76 tekmovalcev in spremljevalcev tega zanimivega tradicionalnega tekmovalstva.

Sedaj pa k rezultatom. Ponovno so največ uspeha imeli naši člani. Zmagal je Bogdan Mirnik iz kluba EMO, ki je zbral 4.970 točk. Sledijo: Milan Snuderl

6.750 točkami in je prejel prehodni pokal. Bogdan Mirnik pa je osvojil memorial Jožeta Strupeha z ulovom največje ribe orade, ki je tehtala 1.810 kg.

Med ekipami so zmagali člani KPD LT EMO Celje z 12.130 točkami in prejeli zlat pokal, Maribor je s 6.050 točkami osvojil srebrni pokal in Trbovlje s 4.380 točkami bronast pokal.

Za trud pri organizaciji vseh dosedanjih štajerskih prvenstev je dobil od DPD Maribor skulpturo ribe — trta, tovariš Albin Lesjak, član naše ekipe.

Vse stroške so si vse tri sekcije razdelile. Stroške bivanja pa je krila vsaka sekcija posebej. Vso pohvalo pa zaslužijo domačini, klub iz Nerezin, ki so nam omogočili to lepo tekmovalstvo v mirnem in toplém morju.

Istovrstno je bilo tudi klubsko prvenstvo. Tudi tu so najboljša mesta osvojili: Bogdan Mirnik, Tone Krebs, Marjan Veber, Adi Vidovič, Drago Klepec, Tone Kožar, Vladimir Maganja, Emil Gregorič, Franc Krajnc, Mišo Madronič in Jure Belužič.

Trim akcija

»Ne pozabite se udeležiti dne 20. 9. 1980 TRIM hoje na Celjsko kočo!«

S tem besedilom in maskoto trimčka je vabil delavce v emajlirnici plakat z oglasnih desk po obratu. Gre namreč za akcijo, ki sta jo skupaj s taborniškimi odredom Dveh levov organizirali OO ZS I in IV TOZD POSODA. V zadnjem času se je povečalo zanimanje do športnih in ostalih telesnokulturnih prireditelj. Tako je tudi pobuda za to akcijo nastala med delavci iz emajlirnice. Sestavili so odbor, ki bo to organiziral in tudi izvršil na prostovoljni bazi. Na seji obeh IO OO ZS pa je bil sprejet sklep, naj bo akcija množična, dostopna za vsakega člana te delovne sredine ter se v smislu stabilizacije izvede z najmanjšimi stroški. Pretehtali smo predloge in ugotovili, da je najcenejša in vsem dostopna oblika rekreacije: planinstvo. Zato smo se odločili, da jo peš uberemo na Celjsko kočo. Tako smo zajeli reakcijo in sprostitev v naravi, in kar je najpomembnejše, zblizanje ljudi, ki živijo v več ali manj napetih medsebojnih odnosih. To jim namreč vsiljuje vsakdanji proces dela in pa hiter tempo življenja.

Na prosto soboto smo se zbrali pri mostu čez Savinjo in odšli skozi Zagrad, do bivšega rudnika premoaga. Pot je bila dobro označena, saj so člani pripravljalnega odbora izdelali

lico, to je kranjsko z žemljo in steklenico piva oz. oranžade. Ob dvanajsti uri, ko so tudi zadnji prišli na cilj, so se pred kočo začele TRIM igre. Najprej je bil na vrsti suhi slalom za ženske in moške, udeležili pa so se ga tudi otroci naših delavcev. Pri vzpodbujanju tekmovalcev smo se včasih do solz nasmejali nekaterim nerodnežem. Po tej igri je bila na vrsti disciplina v metu krogle, kjer se je zgodila nesreča. Sodelavci, ki so na nepravem mestu hoteli opazovati met krogle, se v nekem trenutku niso mogli pravočasno umakniti padajoči kroglji, ki je zadela našo delavko in jo poškodovala. Takoj so ji nudili ustrezno medicinsko pomoč ter prevoz v bolnico.

Ta neljubi dogodek je nekoliko skalil razpoloženje, ki je že zavladalo, vendar pa se je tekmovalstvo odvijalo naprej. Predvsem še skakanje v vrečah in vlečenje vrvi, ki je nudilo obilo zabave in spodbujanja uspešnejšim. Na koncu smo, kot se za tekmovalstvo spodobi, razglasili rezultate in podelili nagrade, ki smo jih namenili za prva tri mesta v posamezni disciplini. Tu in tam se kdo z rezultatom ni strinjal, pa je obveljalo olimpijsko načelo »Važno je sodelovati, ne zmagati!«

Prijetno utrujeni smo posedli za mize, se sproščeno pogovorili in zapeli, nekateri pa so ob zvokih iz kasetofona tudi zaplesali.

Sportno napravljene in dobre volje zbrani na zbirališču pohoda

TRIM smerokaze, ki so na križpotjih opozarjali udeležence na pravo pot. Od rudnika je nato pot zavila v senco in hlad Hudičevega grabna, kjer so se v zgornji tretjini poti nekateri prvič srečali s klini in žičnimi vrvmi, pritrjenimi na skalo. Zato je na najnevarnejšem delu poti bila postavljena ekipa za prvo pomoč in reševanje, ki pa ni imela veliko dela. Na tem mestu je bila tudi kontrolna točka, kjer je vsak udeleženec dobil žig v evidenčni karton. S tem je na cilju dokazal svojo udeležbo na poti in zato prejel trim značko. Nasploh pa je vsak izmed nas, ki je kakorkoli prišel na Celjsko kočo dobil ma-

Dan se je prevesil v večer in odpravili smo se navzdol proti Pečovniku in od tam domov. Za nami je ostalo čisto okolje, za kar so skrbeli vsi udeleženci, predvsem pa taborniški odred in člani odbora, ki so delili malico.

Mislím da je prav, da izrazimo zahvalo odboru, ki se je nesebično žrtvoval za izvedbo cele akcije in uspešno opravil svoje delo.

Zelja pa je bila, da se še večkrat snidemo v tako sproščeni vzdušju, kjer ni čutili hierarhije med vodstvenimi in proizvodnimi delavci, kjer zaradi narave in športnega duha postanejo naše vezi iskrenejše in močnejše.

Brečko

Končno na Peci

Star pregovor pravi, da v tretje gre rado, nam pa se je posrečilo šele v četrto.

Govorimo namreč o izletu planinske skupine EMO na 2.126 m visoko Peco. Kar trikrat smo imeli ta izlet na programu, vendar nam jo je vedno kaj zagodlo. Enkrat vreme, drugič nismo dobili prevoza ali pa je bilo še prezgodaj spomladi, ko je dom bil še zaprt. Ravno zaradi tega letos Peco nismo dali v program, in glej ga zlom-

smo jih morali zato še zbuditi, da smo se pri njih okrepčali. Pot smo potem nadaljevali po avtomobilski cesti, ki nas je po dobri uri hoje pripeljala do planinskega zavetišča na MIHEVU. Tudi tu je bilo zaprto, vendar zaradi preurejanja stavbe. Zato smo posedli za dolgo mizo, pod starodavno lipo in si postregli iz nahrbtnikov. Pisana družba starih in mladih se je veselo zabavala pri mizi in občudovala okolico, ki je naredila na

prej! Zadali smo svoje vreče na ramena in odšli čez travnato reber v smrekov gozd.

Višje ko nas je vodila pot, bolj se je redčil smrekov gozd in odstopal svoje mesto macesnu, ki je tu zadnji edini predstavnik drevja, ki se bori za svoj obstanek z viharji, plazovi, hudim mrazom in tudi kakšno ognjeno kačo, ki ga uniči ali pa vsaj močno poškoduje. Ne vem zakaj mi je to drevo tako pri srcu, morda zaradi svojih barv spomladi in jeseni, morda zaradi večnega boja, ker se ne ukloni mnogo močnejšim naravnim silam, da si izbori svoj življenjski prostor. Ob takšnih razmišljanjih in iskanjih fotografskih motivov sem slednjic z zadnjimi v skupini le prispel do planinskega doma. Tu so nam postregli z okusno enolončnico, ki nam je dala novih moči in elana, tako da smo se odločili še isti dan povzpeti na vrh.

To smo tudi storili in se po krajšem počitku odpravili čez vrh Male Pece po zavarovani poti, ki se vzpenja po južnem ostenju masiva Pece. Ker je pot malo izpostavljena ni za vsakogar, ob navzočnosti planinskega vodnika pa ne predstavlja večjih ovir. Zaradi svoje zračnosti je še posebej zanimiva, ker nudi planincu čudovit razgled. Mi smo imeli smolo, ker se je vreme pričelo kisati in na vrh smo prišli ravno takrat, ko so se začele spuščati težke, črne megle. Ujeli smo še pogled na Pliberk in pa del Vrbskega jezera v Avstriji, nato pa nas je že zajela gosta megla. Navzdol smo šli po zložni poti in se skozi borovje prebili do doma, kjer nas je čakala večerja. Po večerji smo priredili zabavo in ob zvokih gramofona plesali vse do polnoči, nato pa s pesmijo odšli k službenemu počitku.

Drugi dan nas je zbudilo megleno in deževno jutro, ki nam ni obetalo nič dobrega. Zato smo po zajtrku obiskali še votlino kralja Matjaža, se fotografirali, nato pa se pričeli pripravljati za sestop v dolino. Ko smo se preštevali, smo ugotovili, da manjka Jože, ki je odšel na vrh pa se še ni vrnil. Dogovorili smo se da vsi odidejo s Sandijem v dolino. Jožetu nasproti pa gresta dva vodnika, ki ga naj potem odpeljeta v Mežico, kamor smo bili ta dan namenjeni. Po dolgem čakanju v dolini so udeleženci lahko izvedeli od vodnikov, da je Jože vpisan v knjigo na vrhu,

da ga niso našli in je verjetno, kljub prepovedi vodnikov, odšel na avstrijsko stran po žig planine sedmerih koč. Jože je to drugi dan tudi priznal, ko se je prišel opravičiti. Mi pa ga le nismo mogli tako dolgo čakati in smo se po obvestilu, da z nekim domačinom sestopa v Mežico, odpeljali v Kotlje. Od tu smo pot nadaljevali domov ob misli, da bomo še šli v gore, da bi Jože srečno prišel domov in da bomo drugič pač bolj disciplinirani. Le tako bo izlet lahko uspešen in dobro izpeljan za vse udeležence, kot tudi za vsakega posameznika v skupini. Brečko

Na vrhu Pece 2.126 m

ka, če si česa ne želiš, ravno to dobiš. Ker smo imeli na razpolago naš avtobus, razen tega pa tudi ugoden letni čas in vreme, smo napovedani izlet na PLEŠIVEC preložili in se dne 13. 9. 1980 odpeljali v Črno, od tu naprej pa peš na Peco. Avtobus nas je odložil pri zavetišču SKRUBEJ, kjer so imeli še zaprto in

vse čudovit vtis. Povsod okrog nas so se razprostirala gorovja, poraščena s temnimi smrekovimi gozdovi in le tu in tam so se videle gole rebri in planinski pašniki, na katerih so se ob strmino stiskale gorske domačije. Iz te idile nas je predramil glas vodnika MARJANA: »Dosti je lenarjenja, gremo na-

Zahvale in sporočila sodelavcem

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene in mame
IVANKE VRANC

se iskreno zahvaljujem vsem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti in ji darovali mnogo lepega cvetja.

Posebna zahvala njenim sodelavkam iz skladišča TOZD POSODA, skupini pevcev iz TOZD OROD-JARNA ter godbi na pihala DO EMO.

Zalujoči:
mož Albin, sin Drago in hčerka Albina z družino

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame in babice
FRANČIŠKE PUSTEK

se iskreno zahvaljujem vsem prijateljem, znancem in sorodnikom ter sodelavcem, ki so jo pospremili na njeni zadnji poti, ji darovali cvetje ter nam izrazili sožalje.

Zalujoči
sin Anton z družino

Najlepše se zahvaljujem svojim sodelavkam in sodelavcem za iskreno izrečeno sožalje in za venec ob izgubi mojega očeta
JAKOBA BELINA.

Zalujoča
ANICA BELINA,
montaža

Vsem sodelavcem, ki so spremljali našo drago mamo **MARIJO GOLOB** na njeni zadnji poti, se iskreno zahvaljujemo.

Zalujoči
Marija Lichtenegger,
Fanika Miletič
in ostalo sorodstvo

Ob odhodu v pokoj se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem in sodelavkam iz oddelka ročajnica za izkazano pozornost in lepo darilo, ki mi bo trajen spomin nanje.

Vsem delavcem in delavkam DO EMO pa želim mnogo uspeha pri nadaljnjem delu.

Ivanka REP

Prisrčno se zahvaljujem za izkazano pozornost ob mojem odhodu v pokoj — osnovni organizaciji ZK, Ljudski tehniki TOBI Bistrica, predvsem pa sodelavcem.

Celotnemu delovnemu kolektivu želim mnogo delovnih uspehov in zadovoljstva pri delu.

Rudi KREUH

Počitek pred kočo na Peci se je prilgel

KAVICO PROSIM! ... JE NIMAMO ...
KAJ PA TAKO DIŠI? ... PRAVA KAVA!
PRAVO KAVO PROSIM ... IMAMO SAMO
SLUŽBENO KAVICO!
PA SAJ SEM V SLUŽBI! ... KUHAMO
POSLOVNE KAVE
PRINEŠENE IZ AVSTRIJE!
BOM ŠEL PA V AVSTRIJO ... IZVOLITE
- ZAPIRAMO!

KAVO PIJ DOMA!

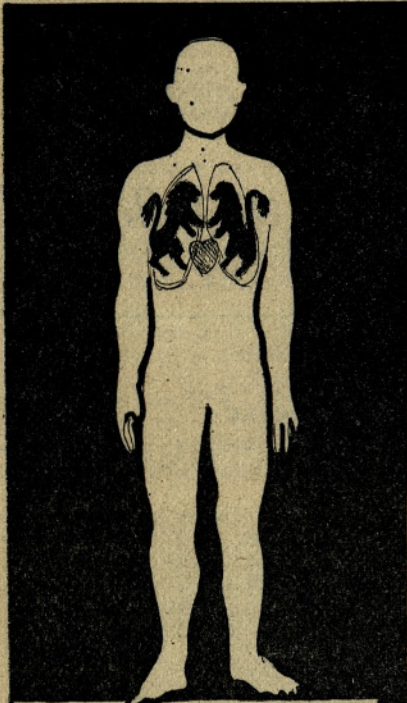
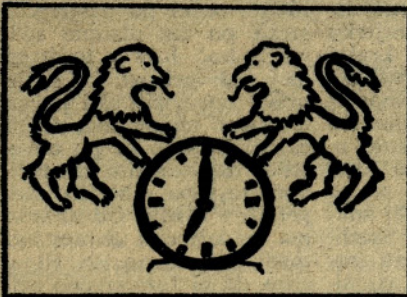
Emajlirac

Časopis izhaja dvakrat mesečno kot glasilo delovne skupnosti EMO Celje in ga prejemaajo vsi člani te delovne skupnosti brezplačno. Ureja ga uredniški odbor.

Glavni urednik: Viki Klenovšek. Odgovorni urednik: Stevo Pratekar. Naslov uredništva Celje, Mariborska 86, telefon 23-921, interna 238. Po mnenju Republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen plačevanja davka od prometa proizvodov (številka 421-1/72 z dne 22. 5. 1973). Tisk in klišej AERO Celje.

EMOLONČNICA

Požidarja Paniča

DOLGOLETNI ČLAN
KOLEKTIVA

OTROCI SO V
VRTCU KOT BI
GLEDAL ČEBELICE...
SO TAKO PRIDNI?
NE... TAKO
NATRPANI!

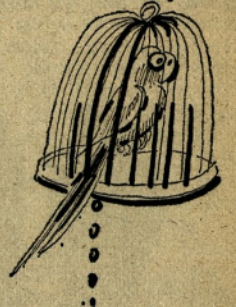
V ZIMSKEM ČASU PRIČNEMO Z
DELOM OB SEDMIH ZJUTRAJ, KAJ
MENIŠ O TEJ NOVOSTI?

ZA NAS TO NI NOVOST,
LE ŽE STARA PRAKSA...

BAJE JE DALJNI
PREDNIK ČLOVEKA
PAPIGA,
A NE OPICA KOT
SO NAS UČILI...

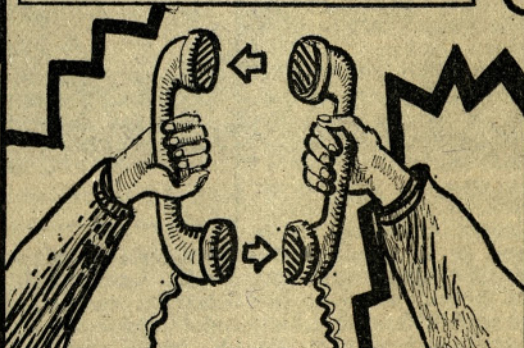
Napake in besede
venomer ponavljamo

Za usmerjeno izobraževanje šolajmo JASNOVIDCE...
(nikče ne ve kaj bomo v prihodnje potrebovali...)

Kapitalist gleda na PROFIT, pri nas na PROFIL

VČERAJ: DOGOVARJANJE

DANES: IZGOVARJANJE

ŽE REŠUJETE SPOR MED
TOZDOMA?

MI SE LE
SPORAZUMEVAMO!

NA SEJI SO PADALI TAKŠNI
PREDLOGI, DA SMO SI NA GLAVE
POSADILI ČELADE...

ŠTIRINAJST DNI SEM BIL
V BOLNICI ZARADI ZASTRUPITVE
Z GOBAMI!

POZOR, pozor, med nami so sovražni elementi preoblečeni v užitne gobe!